ARCHESTRATI SYRACUSII SIVE GELENSIS QUAE FERUNTUR APUD ATHENAEUM...

Archestratus (of Gela.), Woldemar Ribbeck

ARCHESTRATI SYRACUSII SIVE GELENSIS

QUAE FERUNTUR APUD ATHENAEUM RELIQUIAE.

RECOGNOVIT

W. RIBBECK.

GYMNASII BEROLINENSIS ASCANII ACTORUM PROOEMIUM.

BEROLINI 1877.

TYPIS GUSTAVI LANGENSCHEIDT.

1877. Progr. No 51.

De Archestrati quae apud Athenaeum feruntur reliquiis parodi didactici dissertatiunculam vernaculo sermone conscriptam olim edidi in Novi Musei Rhenani vol. XI p. 200 sqq. Ubi quae de emendandis eius poetae eclogis protuleram, cum Meinekius eorum partem in suam Athenaei editionem recepisset meo nomine non commemorato, in eiusdem Mus. Rh. vol. XXVII p. 496 quae mea sunt repetere non dubitavi. Iam cum appropinquaret tempus, quo programmate quod dicunt scholae nostrae solito more edendo scribendi facultas daretur, haud incommodum mihi videbatur post Bussemakeri operam, qui vix quicquam contulit ad rectius scribendas has reliquias,[1]) immo repetitis quae in Schneideri editione typothetae minus recte fecerant ipse corrupit passim genuinam scripturam, omnia Archestratei carminis frustula, quae nominatim ex eo citantur, quantum fieri posset emendatiora cum varia lectione in publicum proferre, idque me facturum esse promisi litteris mense Octobri ad collegium datis ornatissimum rebus scholasticis provinciae huius praepositum. Interim postquam mense Novembri centumviri principis urbium imperii nostri magistellorum tales lucubrationes typis imprimi publicis sumptibus vetuerunt nulla spe relicta fore ut huius consilii eos paeniteret, cum alia graviora mihi essent administranda, rem inceptam diu neglexi promissis stare me non posse quamvis aegre ferens, tamen ipse me consolatus eo solacio quod periculum non esse videretur ne quis mihi id opprobrio verteret. Sed cum praeter omnium exspectationem factum sit his ipsis diebus,[2]) quod fieri posse umquam homines praefracte negarunt quibus scire facile videbatur, ut post tot discrimina rerum refigerent quod decreverunt quorum est constituere quid sumptus insumatur in eas res, quibus opus est scholis nostris, ne desideraretur prooemium quod actis scholasticis me praefixurum esse indicaveram, quae parata haberem typothetis tradere imprimenda constitui. Pauca praemittam de ratione, quam in recognoscendo Archestrato adhibuerim.

Ac primum quidem de ordine, quo poetae nostri reliquiae componendae esse viderentur, quae aut sciri aut coniectura indagari possent in dissertatiuncula supra laudata commemoravi. Unum addo eos versiculos, quide lepore et ansere apparandis ab Archestrato confecti traduntur (fr. IX. X Buss.), post omnes eos ponendos esse videri, quibus de piscibus et conchyliis agitur, ob eam causam, quod etiam apud Matronem Pitanensem poetam nostro maxime propinquum in Convivio (I 89 sqq.) quadrupedum et avium post eorum demum ciborum catalogum mentio fit, quae ex mari hominibus comparantur; contra cum olera et bulbos et quae sunt eius generis Matro haud longe ab initio tangat (I 14 sqq.), cum Bussemakero haud inepte ante piscium catalogum posueris Archestrati versus, qui ab illo insigniti sunt numeris VII. VIII. Neque improbabiliter quae de vinis afferun-

[1]) Unum laudandum est, quod addidit locos quosdam a Schneidero omissos; uterque autem omisit tres versus, quos affert Athenaeus l. III p. 105 e, huius editionis fr. 24. [2]) a. d. XV Cal. Mart.

tur (VI) sub finem esse ponenda iudicavi, cum ne Matro quidem de Baccho prius mentionem faciat quam de eduliis (I 109); nec minus veri simile fr. LVII extremi carminis fuisse comparanti Matronis versus I 104 sqq. 116, quibus ipsius convivii fine descripto carmini finem imponi manifestum est. Quae autem de piscibus similique materia praecipiuntur quonam ordine ab auctore fuerint tractata cum nihil appareat,[3]) ita disposui ut alphabeticam quae dicitur rationem secutus quae de singulis rebus sunt, ante eas eclogas collocarem, quibus poeta de pluribus exponit.

Ab epicae dialecti ratione Archestrati reliquias quales feruntur multifariam abhorrere constat, nihil autem attinet Meinekio auctore paucis locis ad illius normam eas revocare, cum nec difficile sit omnes qui feruntur versus trecentos viginti ex parte ita si dis placet emendare, et multa in eis inveniantur communis quae dicitur vestigia dialecti, quae ne possunt quidem removeri. Quod ut nemo non intellegeret indicem verborum adieci praetermissis quae sunt incerta nec ratione habita vocum harum: *γάρ δέ καί μέν ὁ ἡ τό τέ ὦ.* Scripturae varietatem non omnem exhibui, quia ut ipsos codices inspicerem mihi non contigit; tantum ex Dindorfiana adnotatione quae alicuius ad auctoris verba constituenda momenti mihi viderentur esse exscripsi adhibitis isdem siglis, quibus ipse Dindorfius usus fuerat.

---

[3]) praeter duas res, quas M. Rh. p. 217 sqq. commemoravi. Vid. fr. 40. 49.

(numeri uncinis inclusi sunt Bussemakeri)

Ἱστορίης ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσῃ 1 (I)

cum de toto carmine tum de prooemio nostri poetae Athenaeus l. VII 278 d haec habet: αὐτὸς ὁ Ἀ. ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς (cf. 326 d) ἐμοὶ δοκεῖ τὰ πρὸς γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουληθείς. καὶ ὥσπερ οἱ τὰς περιηγήσεις καὶ τοὺς περίπλους ποιησάμενοι μετ' ἀκριβείας ἐθέλει πάντ' ἐκτίθεσθαι ὅπου ἐστὶν ἕκαστον κάλλιστον βρωτόν τε ποτόν τε. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται κτλ. 2 (II)

1 Athenaeus I 4 e ὅτι Ἀρχέστρατος ὁ Συρακόσιος ἢ Γελῷος ἐν τῇ ὡς Χρύσιππος ἐπιγράφει Γαστρονομίᾳ, ὡς δὲ Λυγκεὺς καὶ Καλλίμαχος Ἡδυπαθείᾳ, ὡς δὲ Κλέαρχος Δειπνολογίᾳ, ὡς δ' ἄλλοι Ὀψοποιίᾳ — ἐπικὸν δὲ τὸ ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή ... (cf. Suidas Ἀθήναιος. Χάρμος. ὅτι Χάρμος ὁ Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι Ὀψολογίαν, Χρύσιππος Γαστρονομίαν, ἄλλοι Ἡδυπάθειαν). inscribitur Γαστρονομία nostri opusculum a Chrysippo etiam l. VIII Athenaei p. 335 d, Ἡδυπάθεια a Lynceo etiam VII 313 f 285 e, ab eodem Chrysippo Γαστρολογία III 104 b, ut Athenaeus refert VIII 337 b ex Clearcho Terpsionem primum Γαστρολογίαν scripsisse, VII 278 Lycophronem in libris περὶ κωμῳδίας hoc nomine Archestrati carmen diserte significavisse. huc adde τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ Ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον VIII 335 b, quamquam dubitari potest num Athenaeus his verbis carminis titulum indicare voluerit. Ennium constat ad Archestrati exemplar *Heduphagetica* scripsisse 2 desunt in codd. quae supra maioribus spatiis disiuncta expressi duo verba ποτόν τε, Casaubonus restituit. idem scripsisse Archestratum sibi persuaserat: ἱστορίης ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσῃ Λέξω ὅπου κάλλιστον ἅπαν βρωτόν τε ποτόν τε. rectius Schneiderus duorum versuum reliquias contineri indicavit verbis quae sunt ὅπου ... βρωτόν τε neque omittendum ἕκαστον, quo auctore Bussemakerus secundo loco suae Archestrati editionis posuit: ὅπου ... Ἐστὶν ἕκαστον κάλλιστον βρωτόν τε ποτόν τε. plura ipsius Archestrati in Athenaei loco supra citato inesse putaverim, coniungenda autem cum his quae Clearchus docet apud eundem Athenaeum l. X 457 d: προσέβαλλον γὰρ (sc. οἱ παλαιοί) παρὰ τοὺς πότους οὐχ ὥσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους τίς τῶν ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς ἥδιστος ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' ἀρκτοῦρον ἢ μετὰ Πλειάδα ἢ τίς μετὰ κύνα μάλιστα βρωτός. addit enim paucis verbis post: κωμιδῇ γάρ ἐστι ταῦτά γέ τινος τοῖς Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνῳκηκότος. unde videbar olim mihi restituisse disiecta quaedam membra poetae componens:

ἱστορίης ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσῃ
δείπνου * * *
γῆν πᾶσαν περιῆλθον ἐγὼ πᾶσάν τε θάλασσαν
Εὐρώπην τ' Ἀσίην τε περιπλέων νηὶ μελαίνῃ.
* * ἐθέλω δ' ἐκ πάντα τίθεσθαι
* * * ὅπου 'στὶν ἕκαστον
κάλλιστον βρωτόν τε ποτόν θ' ἥδιστον ἐνευρεῖν.

in versus 2 fronte genetivum δείπνου posui, ut appareat cuiusnam rei ἱστορίην se enarraturum professus fuerit poeta. ad ea, quae sequuntur, cf. quod apud Athenaeum IX 383 b legimus coquos gloriantes dicere solere περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, nec non apud eundem III 116 f: Ἀρχέστρατος μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκουμένην (VII 314 f τὸν πορθμὸν διέπλευσε, nisi fallor ipsius Archestrati verba τὸν π. διέπλευσα). paullo post sequi poterat:

καὶ τίς ἀκμαιότατος μετὰ τὸν κύνα, τίς δὲ μάλιστα
ἰχθὺς βρωτὸς ἔοι γένει ἀνδρῶν ἀλφηστάων
ἠὲ μετ' ἀρκτοῦρον μέγαν ἢ μετὰ Πλειάδος ὁρμήν

ceterum Pleiadis rationem habet poeta fr. 7, Sirii 45, Orionis 38; βρωτὴ δὲ μάλιστα legitur fr. 37, ἔσθε μάλιστα

3 (IV)

πρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἠυκόμοιο
Δήμητρος φίλε Μόσχε, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἔστιν γὰρ τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτιστά τε πάντων
εὐκάρπου κριθῆς καθαρῶς ἠσσημένα πάντα
ἐν Λέσβου κλεινῆς Ἐρέσῳ περικύμονι μαστῷ
λευκότερ' αἰθερίας χιόνος· θεοὶ εἴπερ ἔδουσιν
ἄλφιτ', ἐκεῖθεν ἰὼν Ἑρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει.
ἔστι δὲ κὰν Θήβαις ταῖς ἑπταπύλοις ἐπιεικῆ
κὰν Θάσῳ ἔν τ' ἄλλαις πόλεσίν τισιν, ἀλλὰ γίγαρτα
φαίνονται πρὸς ἐκεῖνα· σαφεῖ τάδ' ἐπίστασο δόξῃ.
στρογγυλοδίνητος δὲ τετριμμένος εὖ κατὰ χεῖρα
κόλλιξ θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι
κεῖνοι κριμνίταν, οἱ δ' ἄλλοι χόνδρινον ἄρτον.
εἶτα τὸν ἐν Τεγέᾳ σεμιδάλεος υἱὸν ἐπαινῶ
ἐγκρυφίαν. τὸν δ' εἰς ἀγορὰν ποιεύμενον ἄρτον
αἱ κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον Ἀθῆναι.
ἐν δὲ φερεσταφύλοις Ἐρυθραῖς ἐκ κλιβάνου ἐλθὼν
λευκὸς ἁβραῖς θάλλων ὥραις τέρψει παρὰ δεῖπνον.

19 1. ad optativum quem posui *τίς ... ἔοι* cf. Hom. *γ* 231 *ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι* et quibus aliis locis Homerus potentiali utitur omissa particula *ἄν* 3 III 111 f *Ἀ. δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ περὶ ἀλφίτων καὶ ἄρτων οὕτως ἐκτίθεται.* cf. Matro I 4 *οὐ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἠδὲ μεγίστους.* quem alloquitur poeta v. 2 Moschus (add. 7 4. 30) unus est ex eius sodalibus, quibus praecepta sua dedicavit. Ath. VII 278 d *τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται τῶν καλῶν τούτων ὑποθηκῶν, ὧν πρὸς τοὺς ἑταίρους ποιεῖται Μόσχον τε καὶ Κλέανδρον* (vid. fr. 40). tertii nomen ab auctore lepide indicatur Agathonis fr. 50, quartum Meinekius adiciebat Menonem (40) 3 *ἔστι γὰρ τά* ed. pr. *ἔστιν* P, *ἔστι γὰρ οὖν τά* A, sed displicet repetitum *οὖν* post versum primum; nec scio an aut *πάντων* aut *πάντα* in extremo v. 3 aut 4 sit corruptum, scribendum autem *σίτων* aut *σῖτα*; facillime enim oculi in fine alterius versus in alterum aberrare potuerunt 4 *ἠσκημένα* libri, correxit Meinekius 5 *Λέσβῳ κλ. Ἐρέσου* libri, quasi Lesbus sit intra Eresi fines sita; vix enim recte interpreteris *in Lesbo, in Eresi colle.* *κλεινῇ κ' Ἐρέσου* Casaubonus neque ad sensum apte neque ad graeci sermonis leges; neque enim dici potest *in Lesbo et Eresi* neque graece fit *κ' Ἐρέσου* ex eo quod est *καὶ Ἐρέσου.* Meinekius, qui olim ingeniose emendaverat *εἰν Ἐρέσῳ κλεινῆς Λέσβου*, in Athenaei editione Casauboni rationem secutus mire *κλεινῆς τ' Ἐρέσου.* quo modo scribendum sit Eustathius satis aperte indicat, qui p. 1258 60 *καὶ Ἀρχέστρατος δὲ* inquit *πίονά τινα τύπον λέσβιον κλεινῆς Λέσβου περικύμονα μαστὸν λέγει.* 280 7 *Ἀρχέστρατος ... εἰπὼν τὴν κλεινὴν Λέσβον λευκότερα αἰθερίας χιόνος ἄλφιτα φέρειν καὶ ἐπαγαγὼν θεοὶ εἴπερ ἔδουσιν ἄλφιτα, ἐκεῖθεν ἰὼν Ἑρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει, τὰ δ' ἄλλα γίγαρτα φαίνεσθαι πρὸς ἐκεῖνα* (*ἐκείνας* edd.) *φάμενος.* est partitivus genetivus *Λέσβου.* *πυτικύμονι* ipse olim suasi 7 *αὐτός* ante Casaubonum 10 *ἐκείνας ἀφεῖς* ante Casaubonum (*ἐκείνας* C omissis quae sequuntur). *δόξης* ABP, *δόξῃ* ed. pr. 13 *κριμματίαν* libri, *κριμνατίαν* Schweighaeuserus. Meinekius postquam ad Alciphronem p. 160 scribendum monuit *κριμνίταν* (vid. Ath. XIV 646) in Athenaei editione sui oblitus Schweighaeuseri emendationem dicit necessariam. *χόνδριβον* ante Schweighaeuserum 14 *Τεγέαις* vulgo; correxit Meinekius, qui in adnotatione ad Athenaeum *σεμιδάλιος* expressit. ad eiusdem versus 14 exemplum nescio an sit emendandus Matronis versus nostri poetae multis nominibus haud dissimilis. Ath. IV 137 b (v. 116):

ὡς δὲ ἴδον ξανθὸν γλυκερὸν μέγαν ἔγκυκλον, ἄνδρες,
Δήμητρος παῖδ' ὀπτὸν ἐπεισελθόντα πλακοῦντα,
πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην;

ubi pro vocativo *ἄνδρες* a Matronis colore abhorrente quod Meinekius proposuit *ἁγνῆς* vix sufficiat, reponendum autem *ἀκτῆς*, ut dicatur placenta filia *Δημήτερος ἀκτῆς* 15 Ath. III 110 *ἐγκρυφίαν. τούτου μνημονεύει ... ὁ ὀψοδαίδαλος Ἀ., οὐ κατὰ καιρὸν τὸ μαρτύριον παραθήσομαι.* qui dicitur hoc loco panis *εἰς ἀγορὰν ποιεύμενος* etiam a Lynceo in epistula ad Diagoram data apud Ath. III 109 d commemoratur: *ἔτι δὲ σεμνυνομένων παρ' ἐκείνοις τῶν ἀγοραίων*

ἔστω δ' ἤ σοι ἀνὴρ Φοῖνιξ ἢ Λυδὸς ἐν οἴκῳ, 4 (V)
ὅστις ἐπιστήμων ἔσται σίτοιο κατ' ἦμαρ
παντοίας ἰδέας τεύχειν, ὡς ἂν σὺ κελεύῃς.

βολβῶν καὶ καυλῶν χαίρειν λέγω ὀξυβάφοισι 5 (VIII)
ταῖς τ' ἄλλαις πάσῃσι παροψίσι.

ῥυσαὶ καὶ δρυπεπεῖς παρακείσθωσάν σοι ἐλαῖαι. 6 (VII)

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρου, ὅταν Πλειὰς καταδύνῃ, 7 (XXII)
πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρῃς γ', οὐδ' ἂν ἐπιθυμῇς.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι ὦ φίλε Μόσχε,
ὅντινα χρή σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ.
μὴ τυρόν, μὴ λῆρον· ἁπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν.
εἶθ' ὑπὸ θερμὴν ὦσον ἔσω σποδὸν ἐν φρεσὶ καιρὸν
γιγνώσκων, ὁπότ' ἔστ' ὀπτή, καὶ μὴ κατακαύσῃς.
ἔστω δ' αὕτη σοι Βυζαντίου ἐξ ἐρατεινοῦ,
εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις. κἂν ἐγγὺς ἁλῷ που
τοῦδε τόπου, κεδνὴν λήψει· τηλοῦ δὲ θαλάσσης
Ἑλλησποντιάδος χείρων· κἂν κλεινὸν ἀμείψῃς
Αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκέθ' ὁμοία
γίγνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον.

ἀλλὰ παρεὶς λῆρον πολὺν ἀστακὸν ὠνοῦ 8 (LII)

ἄρτων 18 *παρὰ χεῦμα* 43 1, *παρὰ δαῖτα* 62 1, *παρὰ δαιτί* 53 17 4 III 112 b *ταῦτ' εἰπὼν ὁ τένθης Ἀ. καὶ τὸν τῶν ἄρτων ποιητὴν ἔχειν συμβουλεύει Φοίνικα ἢ Λυδόν, ἠγνόει γὰρ τοὺς ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας ἀρτοποιοὺς ἀρίστους ὄντας. λέγει δ' οὕτως* 1 *δή* vulgo; cf. 61 2 *ἔστωσαν δ' ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες* 2 *ἐπιστήμων νόου ἔσται σοῦ* ante Porsonum (*νόου* omittunt ABP). cum interpungerent editores post v. *σίτοιο*, primus docui *σίτοιο ἰδέας* esse iungendum; eadem causa correxi v. 3 *τεύχειν*, cum legeretur *τεύχων*. cf. 53 17 5 II 64 *Ἀρχέστρατος* 1 cf. *ἐνέπω κλαίειν μακρά* 52 3, *ἐῶν χαίρειν φοινίκων ὄψον* Matro 1 17. *ὀξυβάφοισιν* Meinekius 2 *ἄλλαισι παροψίσι πάσαις* ed. pr. lectionem correxit Casaubonus ex codd. *παροψίσιν* Bussemakerus; ad sensum cf. 28 19, Matro 1 14 *ἔνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλον* 6 II 56 c *Ἀ. ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ* *ῥυσσαί* ante Dindorfium (*ῥισσαί* ed. pr.), *ῥυσαί* BCD 7 VII 278 *ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀ. ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ . . . περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως.* 314 Lynceus: *τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου, νῦν δ' ἐστὶν ἔαρ* (*ἔαρ ἐστιν* Casaubonus, quamquam in animadversionibus diserte negat haec verba esse poetae) 2 *τίσι* ante Casaubonum, *τί σοι* Schneiderus 3 *σε διαφθείρῃ* libri, correxit Coraes, postquam Dalecampius vertit *eam ne si velis quidem ita possis corrumpere* *ἄν γ'* (Schneiderus) sive *ἢν ἐπιθυμῇς* Schweighaeuserus 4 *ἐθέλῃς* ante Brodaeum (*ἐθέλῃς* P) 6 *ὀρειγάνῳ* Bussemakerus; cf. Ananius apud Ath. VII 282 b *τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκέης φύλλου* 8 *ἐν συκῆς φύλλοις* fortasse per errorem repetita ex v. 6 9 *θέρμην* ante Dindorfium, *ὑποθέρμην* Meinekius 10 *γινώσκων, ὁπότ' ἐστ'* ante Dindorfium. cf. 28 12 *μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε* 11 *αὐτή* AC, *αὕτη* P 12 *καὶ ἐγγὺς ἅλω που* P, *ἀλώπου* B, *καὶ ἐγγὺς ἁλός που* Dalecampius, *ἅλῳ που* Schweighaeuserus (*ἁλῷ* Schneiderus) 13 *λήψεις* Bussemakerus. *ulterius in mari Hellespontiaco* vertit Heringa 14 *κεῖνον* ante Porsonum 15 *Aegaeum mare dixit A. angustiore sensu de mari circa Aegas Lesbiacas* Meinekius 16 *γινεται* ante Dindorfium 8 III 104 f *καὶ Ἀ. γὰρ ἐν τῷ διαβοήτῳ ποιήματι οὐδ' ὅλως που κάραβον ὀνομάζων ἀστακὸν προσαγορεύει, ὥσπερ κἀν τούτοις* 1 contra Valckenaerium *λῆρον πολυώνυμον ἀστακόν* scribentem Meinekius in proverbii

τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακρὰς χηλάς τε βαρείας,
τοὺς δὲ πόδας μικρούς, βραδέως δ' ἐπὶ γαῖαν ὁρούει.
εἰσὶ δὲ πλεῖστοι μὲν πάντων ἀρετῇ τε κράτιστοι
ἐν Λιπάραις, πολλοὺς δὲ καὶ Ἑλλήσποντος ἀθροίζει.

9 (XXIV)

καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὠνοῦ
κρανί', ὅταν Φαέθων πυμάτην ἀψῖδα διφρεύῃ.
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὄπτα δ' ἀμφ' ὀβελίσκον ἑλὼν ὑπογάστριον αὐτοῦ.

10 (XLVII)

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις,
τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἴωνες.
καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου
ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κἂν τῇ περικλύστῳ
ἐστὶ Ῥόδῳ γενναίης, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.
ἂν δέ που ἱμείρῃς αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρὴ
κνίδας ὀφωνεῖν τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας.
εἰς ταὐτὸν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὄπτα
εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ.

11 (LVIII) VII 285 c *Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· διὰ τὸ μικροῦ*

locum abisse monuit *λῆρον πολύν.* mutilatum versum possis ita restituere: *ἀλλὰ παρεὶς λῆρον σὺ πολὺν φίλος ἀστακὸν ὠνοῦ*, nisi incertum esset quonam loco tres aut duae syllabae excidissent 2 *ἄλλως τε* libri; sensu caret quod Bussemakerus interpretatur *ceteroquin*, nec crediderim Dalecampium recte vertisse *admodum*; nam ex eo quod *ἄλλως τε καί* (Hesych. *ἄλλως τε. μάλιστα*) latine est *maxime quod*, haudquaquam sequitur ut *ἄλλως τε* omissa coniunctione *καί* significet quod Romani dicunt *maxime, vehementer.* mihi autem saepe cogitanti videbatur esse scribendum *χηλάς τε βαρείας.* sunt enim toti astacorum pedes priores *χεῖρες*, qua voce primo loco hominis bracchia significari constat; horum autem partes, quae sunt hominis *ἄκραι χεῖρες*, astacorum sunt *χηλαί.* nec debebat Scaliger apud Aristotelem (525 a 32) de animalibus hist. IV 2 1 scribere *οὗτοι* (intell. *οἱ ἀστακοί*) *δὲ διαφέρουσι τῶν καράβων τῷ μὴ ἔχειν χηλάς* pro eo quod in codd. legitur *τῷ ἔχειν.* de part. animal. IV 9 19 (684 a 32) *οἱ δ' ἀστακοὶ μόνοι ὁποτέραν ἂν τύχωσιν ἔχουσι μείζω τῶν χηλῶν gammari soli . . . alterutrum . . . forcipem habent grandiorem* 4 *ἀρετῇ δέ* BD, *καὶ ἀρετῇ κράτιστοι* C 5 Aristoteles 549 b 15 (h. a. V 17 5) *διὸ καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ μὲν καὶ περὶ Θάσον ἀστακοὶ γίγνονται* 9 VII 326 b *ταυλωπίας. περὶ τούτου Ἀ. ἱστορεῖ* 1 *ταυλωπία* ante Casaubonum 2 *κρανίον, ὅταν* libri (*κρανίην* P); *κρανὸν* Casaubonus *κρανίον, ἂν* Gesnerus. cf. Ath. VIII 342 d *ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἁρπάζειν ἐσθίοντα καὶ ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ, ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν* 3 *τρῖμμα* Meinekius. et ante v. 3 et ante v. 4 videtur esse lacuna. abhorret enim quam maxime a poetae consuetudine quod de apparandi huius piscis ratione ne verbo quidem addito, quoniam emi caput eius iussit, statim docet calidum eum apponendum esse; nec non displicet idem verbum quod est *αὐτοῦ* repetitum in extremis versibus 3 et 4, cuius rei exemplum praeter hoc ne unum quidem apud Archestratum invenitur. cf. tamen ad 3 3 sq. 10 VII 285 b *Ἁ δ' ὁ ὀψοδαίδαλός φησι* 1 *τὴν δ'* Casaubonus. cf. Aristoph. Ach. 901 3 *λάβε* ante Dindorfium. *εὐκόλποιο* Meinekius, quod iam Dalecampius occupavit vertens *sinuosi Phaleri sacris anfractibus* 4 *ἀγκῶσι* ante Dindorfium. *ληφθέντα* post imperativum *λαβέ* versus antecedentis magis displicet quam duplex Phalerici sinus epitheton; itaque fortasse scripsit poeta *φάγε* 5 *ἐπάν* Casaubonus, *ἐάν γ'* Schweigbaeuserus. de sensu horum verborum cf. 19. 21 11 6 *δέ τις ποῦ* A, *δέ τι που* BC, *δή τις που* P, *δέ τί γ'* ed. pr. *δέ που* Schweighaeuserus. *ἱμείρῃ* BC, *ἱμείρῃς* Schweighaeuserus; *γεύσασθ' ἱμείρων* Matro 1 71. pro genetivo *αὐτοῦ* nescio an *τούτου* sit reponendum; nam distinguit Rhodiam apuam a Phalerica, si quis autem Rhodia vesci voluerit, cum urticis eam esse apparandam; quod autem traditum est *αὐτοῦ* vix quisquam non ad Phalericum referet 11 manifestae sunt poeticae dictionis reliquiae, in quibus pro infinitivo *ἀφαιρεῖν* Arche-

δεῖσθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον ἐπιβάλλοντες (—*ας* **Casaubonus falso**) *κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τήγανον σίζουσαν ἀφαιρεῖν. ἅμα δ' ἧπται καὶ σίζει καθάπερ τοὔλαιον εὐθύς'.*

βάτραχον ἔνθ' ἂν ἴδῃς * * 12 (XVI)
* * *ὀψώνει καὶ γαστρίον αὐτοῦ*
σκεύασον

ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἂν ἀποθνήσκειν 13 (XIII)
μέλλῃς, ἂν μή σοι πωλεῖν θέλῃ, ἅρπασον αὐτόν —
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα — κᾆτα
ὕστερον ἤδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

ἀλλά μοι ὀψώνει γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύνθῳ 15 (XV)
καὶ Μεγάροις· σεμνὸς γὰρ ἁλίσκεται ἐν τενάγεσσι.

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν φίλος ἐν Σικυῶνι 16 (XLIX)
πίονος ἰσχυροῦ μεγάλου καὶ πάντα τὰ κοῖλα·
εἶτα χρόνον πολὺν ἕψε χλόῃ περίπαστον ἐν ἅλμῃ.

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἁλίσκεται, ὅστε τοσοῦτον 17 (L)
τῶν ἄλλων πάντων ὄψων κρατεῖ αὐτός, ὅσον περ
θύννος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων.

stratus potest etiam scripsisse *ἀφαίρει*, fortasse:

τήγανον εἰς θερμὸν σὺ βαλὼν σίζουσαν ἀφαίρει
τοῦ πυρός, αὐτίκα γὰρ καθάπερ τοὔλαιον ἐκείνη
ἧπται καὶ σίζει,

nisi potius:

ἀφύην δὲ κελεύω
τήγανον εἰς θερμὸν βληθεῖσαν θᾶσσον ἀφαιρεῖν κτλ.

sive mavis:

σίζουσαν πυρός, ἢ καθάπερ τοὔλαιον ἅμ' εὐθὺς
ἧπται καὶ σίζει.

ceterum cf. Pherecrates II 297 *ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας ἂν φαγεῖν.* Matro 1 81 (Ath. IV 135 c) *οὓς ὁ μάγειρος Σίζοντας παρέθηκε φέρων* **12** VII 286d *περὶ δὲ τοῦ βατράχου συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀ. ἐν ταῖς γνώμαις τάδε* **2** *ὀψώνει γάστριον* B. copulam *καί* negat esse Archestrati Schweighaeuserus. Antiphanes III 72 5 *βατράχου γαστήρ* **13** VII 286 Athenaeus postquam Lyncei verba attulit: *ὁ δὲ τὴν Ἡδυπάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν* (sc. *ἀλώπεκος*) *ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν ὀψοφαγίαν* ita pergit: *Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ Λυγκεύς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ γαλεοῦ λέγει οὕτως* 294 f *ἀλλ' ὅ γε Ἀ. περὶ τοῦ ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς ἑταίροις πατρικῶς πως συμβουλεύων φησίν* **2** *αὐτήν* (P 286) ante Schweighaeuserum **3** *κύνα, πίονα* interpungebat Schweighaeuserus **14** (LIX) VII 294 f *Ἀ. δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας βίον περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετὰ αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἐστεφανωμένων καὶ τῶν φερόντων αὐτόν, καλουμένῳ τε ἀκκιπήσιον* **15** VII 295 c *τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινῶν Ἀρχέστρατός φησιν* **2** *σεμνοῖς* libri. *ἐκ τεναγιστῆς* AP, *ἐκτεναγισταῖς* B, *ἐν τεναγισταῖς* ed. pr. *σεμνὸς . . . τενάγεσσι* Casaubonus Dalecampio auctore, qui interpretatus erat *et in Megaris venerandis: capitur et in limosa maris eluvie*; *τενάγεσσιν* Bussemakerus. nondum sanatum. Antiphanes III 108 *γλαῦκοι μεγαρικοί* **16** VII 293 f *Ἀ. μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι διηγεῖται οὕτως* **1** *φίλῃ* Schweighaeuserus. Sotades com. III 585 9 *ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ.* 21 *κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ.* Philemo IV 26 22 *ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς Φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν* **17** VII 294 *ἑξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν ὁ καλὸς οὗτος περιηγητής φησιν.* quod vulgo legitur *ὥστε τοσοῦτον . . . κρατεῖ οὗτος* metuo ne ratione careat; Dalecampius optime vertit *qui tantum*

18 (LI)

ἔγχελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη
Ῥηγίου ἀντιπέραν πορθμῷ ληφθεῖσα θαλάσσης.
ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων Μεσσήνιε θνητῶν
βρῶμα τιθεὶς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.
οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσι
κωπαῖαι καὶ στρυμόνιαι, μεγάλαι τε γάρ εἰσι
καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὅλως δ' οἶμαι βασιλεύει
πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει
ἔγχελυς, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπήρινος μόνος ἰχθύς.

19 (XXV)

τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα Συρακούσαις ἐνὶ κλειναῖς,
τόν γε κρατιστεύονθ', οὗτος γὰρ αὖ ἐστιν ἐκεῖθεν
τὴν ἀρχὴν γεγονώς, ὥσθ' ἡνίκ' ἂν ἢ περὶ νήσους
ἢ περὶ τὴν ἄλλην που ἁλῷ γῆν ἢ περὶ Κρήτην,
λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλὴξ ἀφικνεῖται.

20 (XX)

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν, τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
εἶτα τεμὼν αὐτὴν ὀρθῶς ὄπτησον ἅπασαν
ἁλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείφας
θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δριμεῖαν ἐς ἅλμην.
κἂν ξηρὰν ἐθέλῃς ἔσθειν, γενναῖα πέλονται
ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὅμοια·
ἂν δ' ὄξει ῥάνας παραθῇς, ἀπόλωλεν ἐκείνη.

21 (XIX)

ἀμφὶ δὲ τὴν ἱεράν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὄψει
θύννον ἁλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν

obsoniis anteit ceteris omnibus. ceterum v. 1 *τοσούτου* legebatur ante Schweighaeuserum **18** VII 298 e *καὶ περὶ τῆς ἐγχέλυος δὲ Ἀ. οὕτως ἱστορεῖ* 1 *ἔγχελυν δ'* Bussemakerus 2 *ἀντίπεραν* C, *ἀντίπερας* P *πορθμοῦ* ante Meinekium *μέσσην ἐθνητῶν* (P) ante Casaubonum 5 *φέρουσιν* Meinekius 6 *εἰσιν* Meinekius. Antiphanes III 55 *Στρυμὼν μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος* 6 sq. Eustath. 1240 25 *ἐπαινοῦνται δέ φησι* (sc. *Ἀθήναιος*) *καὶ αἱ στρυμόνιαι ὡς καὶ μεγάλαι καὶ τὸ πάχος θαυμασταί* 7 *ὅμως* libri, *ὁμῶς* Coraes, *ὅλως* Schweighaeuserus. si *ὅμως* recte traditum est, lacuna est post v. 8; tum enim non anguilla, sed Rhegina anguilla regnare dicitur 9 *ἀπύρηνος* libri. Eustath. 1240 29 *ἐκθεὶς δὲ ὁ Ἀθήναιος καὶ ὅτι πολὺ κρατίστη ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ κατὰ Σικελίαν Ῥηγίου λέγει καὶ ὅτι . . . βασιλεύειν τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡγεμονεύειν ἡδονῇ ἔφη τις αὐτήν, ἣ* (ed. *ἢ*) *φύσει ἐστί φησιν ἀπύρηνος μόνος ἰχθύς. ἔνθα ὅρα ὅτι πυρῆνα ἐκεῖνος ἔφη ἀστείως τὴν ὀστώδη ἰχθυηρὰν ἄκανθαν.* *ἀπήρινος* Coraes (postquam Villebrunius interpretatus est *sterilis*) ex auctoritate Aristotelis, qui de animal. hist. 568 a 6 (VI 14) *πλὴν ἐγχέλυος· αὕτη δ' οὐδέτερον οὔτ' ᾠὸν οὔτε θορόν.* cf. 570 a 3. idem in libro *περὶ φυτῶν* (fr. 250 Athen. XIV 652) docuerat palmas nucleo carentes (*ἀπύρ-χους*) ab aliis *εὐνούχους*, ab aliis *ἀπυρήνους* dici; itaque Plinius nat. h. XIII 4 (8) de isdem: *ob id spadonum accepto nomine* **19** VII 300 d *ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατός φησι τάδε περὶ αὐτοῦ* (sc. *τοῦ ἔλοπος*) 3 post v. *γεγονώς* legitur *θ' ην* in cod. A, *θηνκανὴ* in P, omissis litteris *θην* Casaubonus *κἂν νὴ Δία ἢ*, Heringa *κἂν ἀλλαχοῦ ἢ*, Villebrunius *ἔνθεν* emendabat, quamquam antecedit *ἐκεῖθεν*; Schweighaeuserns particulae *θήν* hic locum esse putabat. *νήσους* corruptum, nisi scripsit A. *Νήσους*. sunt quibus videatur esse etiam insequens versus corruptus, in quo Heringa lusit *ἢ περὶ Ἰταλίην που* **20** VII 303 e *Ἀ. δ' ὁ κίμβιξ φησί* 1 correxi scribens *τήν* pro vulgato *ἥν* 2 cf. 21 5 4 idem versus 38 8 *μοῦνον* ABCP, quod si recte traditum est, scribendum *ἁλσὶ πάσας λεπτοῖς καὶ ἐλαίῳ μοῦνον ἀλείφας* 5 Aristoph. equ. 346 *θύννεια θερμὰ καταφαγών* 6 sqq. Eustath. 1720 61 *ἔτι ἐκεῖνος παρῳδίαν ποιῶν ἐπὶ ὁμοίᾳ ἐννοίᾳ φησί· θυννίδα κἂν ξηρὰν ἐθέλῃς ἐσθίειν, γενναῖαι πέλονται ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοῖαι. ἂν δ' ὄξει ῥάνας παραθῇς, ἀπόλωλεν ἐκείνη* 6 *σύγε* (sic) *ξηρὰ θέλῃς* Schneiderus, *καὶ ξήρ' ἂν* Dalecampius *γενναῖαι* ABC 7 *ὅμοιαι* P *ὁμοῖα* Gesnerus: cf. 59 11. *γενναῖαι* et *ὁμοῖαι* Bussemakerus **21** VII 301 f *Ἀ. δέ φησιν* 1 *ὄψῃ*

ὄρχυν, ἄλλοτε δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θέρευς χρὴ
ὀψωνεῖν ἃ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς
* * *
ἔστι δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἔν τε Καρύστῳ,
ἐν Σικελῶν δὲ κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδὶς ἀμείνους
πολλῷ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρὶς ἀκτή.
ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἱππώνιον ἔλθῃς,
ἕρπε τότ' εἰς ὕδατος στεφάνους· πολὺ δή, πολὺ πάντων
ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρματα νίκης.
οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου,
ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους.

ἵππουρος δὲ καρύστιός ἐστιν ἄριστος,
ἄλλως τ' εὔοψον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος. **22 (XXVII)**

αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν
κάπρον ἐὰν ἐσίδῃς ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε, **23 (XXIX)**
κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ, μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων· τὸ γάρ ἐστιν νέκταρος ἄνθος.

A 2 sqq. Eustath. 994 50 *ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γράψας τὸ θύννος ἁλισκόμενος σπουδῇ μέγας, ὃν καλέουσιν ὄρκυνον, ἄλλοι δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρὴ ὀψωνεῖν* 3 *ὄρκυν* AB, *ὄρκην* P, *ὄρκυνον* C, *ὄρκυνον* ed. pr. *ὄρκυν* praeferendum invito Meinekio, qui *ὄρκυν'* iusserit scribi; ut enim accusativus *Φόρκυν* legitur apud Homerum *P* 218 (*Φόρκυν τε*) 318 (*Φόρκυν θ' Ἱππόνοόν τε*), dativus *Φόρκυϊ* apud Hesiodum th. 270, ita potest declinari *ὄρκυς ὄρκυος ὄρκυν* producta ultima; cf. *ἰχθὺν εἰς αἰεί* fr. 37 2 *ἄλλοι* vulgo, sed corrigendum *ἄλλοτε* auctore Sostrato apud Athenaeum VII 303 b *Σώστρατος δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι κῆτος* (Eust. 994 49). ne id quidem ferendum, quod legitur in codd. *θεοῖς*; neque enim quid dis offerri deberet Archestratus carmine suo docuit, sed quid quo tempore ubi terrarum emendum et qua quidque ratione apparandum videretur; itaque temptavi *θέρευς* (cf. fr. 49 1 *μέσου χειμῶνος ἐν ὥρῃ*, *φθινοπώρου* 7 1, *θέρεος* 51 2 *ἐν θέρει* 9 1 al.) 4 plenius distinxit post v. *ὀψωνεῖν* Schneiderus. *μητέρι τιμῆς* codd. *Δήμητρί τε* Dalecampius, vertit enim *atque Cereri honoris gratia*; *μὴ περιμίμνειν* Casaubonus, *κἂν ᾖ ἐρίτιμος* Heringa, *ἅπερ εἶτα Χίος καὶ μήτ' ἐρίτιμος* Petitus, *πάσης περὶ τιμῆς* Villebrunius *quovis pretio* interpretatus, *περιτρίβῃς* Boissonadus; *περὶ τιμῆς* Coraes probante Meinekio, qui lacunam indicavit sequente versu additum fuisse putans verbum *δηριάαν* vel simile quid, id quod Schweighaeuserus sine lacuna restituere sibi videbatur minus recte scribens *περιτιμῆς neu de pretiis contendas* 5 *Βυζάντιος* Casaubonus 6 *Σικελῶν τε* vulgo, sed praestat adversativum genus dicendi, ut iam Coraes viderat, qui interpunctionem sustulit post v. *νήσῳ*. *κεφαλοιδ' εἰς* A, *κέφαλοι δ' εἰσ'* BP, *κέφαλοι δέ τ'* ed. pr. *Κεφαλοιδὶς* Casaubonus. *κεφαλῇ δέ τ' ἀμείνων* Dalecampius (*capite suavior*) 8 *Ἰταλίης* Schneiderus 9 *ἑρπετόν* antequam ipse emendavi. *Βρεττιέων ὑδατοστεφέων* Casaubonus non male ad sensum nisi quod *Βρεττιεῖς* nusquam dicuntur; *ὑδατοστεφάνους* Jacobsius; *Ἱππωνίου ἔλθῃς ἑρκίον* (*ἕργετον* O. Ribbeck) *εἰς ὑδατοστεφάνου* G. Hermannus, *Ῥήγιον εἰς ὑδατοστέφανον* sive *Ῥηγίου εἰς ὑδατοστεφάνου σπιλάδας* Jacobsius (vir doctus apud Schweighaeuserum); *ὕδατος τέναγος* ipse olim temptavi; ceterum cf. Ath. XII 542 *πλησίον Ἱππωνίου πόλεως ἄλσος τι δείκνυσθαι κάλλει διάφορον καὶ κατάρρυτον ὕδασιν* 10 *ἔχουσι δέ* ante Schneiderum (*ἔχουσί τε* C) 13 *ᾧ τε* A, *ὧτ'* B, *ὅτ'* P, *ὥστ'* Casaubonus, *ὅττ'* Gesnerus 22 VII 304 d *Ἀ. δέ φησιν* 2 videtur legisse Dalecampius *ἄλλως δ'* et *οὐκί* pro *ἐστί* (*cum boni alioqui obsonii Carystia regio ferax non sit*). Kaibelius me monet vix sana esse *ἄλλως τ' εὔοψον* 23 VII 305 e *Ἀ. δέ φησιν* Eustath. 1872 17 *καθὰ καὶ ὗς θαλάσσιος, οὕτω καὶ κάπρος, ὡς δηλοῖ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ κάπρον ἂν ἐσίδῃς θαλάττιον ὠνοῦ καὶ μὴ καταλίπῃς, κἂν ἰσόχρυσος ἔνι, μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων, τὸ γάρ ἐστι νέκταρος ἄνθος* 2 *τὸν κάπρον γ' ἂν* vulgo, *τὸν κάπρον ἂν* BP, *ἢν* Schneiderus, *κάπρον ἐάν* praeeunte Dindorfio Bussemakerus 4 Eustath. 1633 49 *παραποιήσας δέ τις τὸ νέκταρος ἀπορρὼξ παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ ἐπὶ*

τούτου δ' οὐ θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπασιν
οὐδ' ἐσιδεῖν ὄσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα
σχοίνου ἐλειοτρόφου κοῖλον χείρεσσιν ἔχοντες
εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἴθωνι λογισμῷ.
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων

24 *ἣν δέ ποτ' εἰς Ἴασον Καρῶν πόλιν εἰσαφίκηαι,*
καρῖδ' εὐμεγέθη λήψει, σπάνιαι δὲ πρίασθαι·
ἐν δὲ Μακηδονίᾳ τε καὶ Ἀμβρακίᾳ μάλα πολλαί.

25 (XLIII) *κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύτης ἀγόραζε,*
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις

26 (XLI) *κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμὼν ἀφίκηται.*

27 (XLV) *κίθαρον δὲ κελεύω,*
ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ στερεός τε πεφύκῃ,
ἕψειν εἰς ἅλμην καθαρὰν καὶ φύλλα καθέντα·
ἂν δ' ᾖ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν
ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ.
καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε·
χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὁρῶν, ἔστιν δ' ἀκόλαστος.

28 (XII) *ἐν δὲ Τορωναίων ἄστει τοῦ καρχαρίου χρὴ*

κάπρου θαλαττίου ἔφη τὸ γὰρ νέκταρος ἄνθος 5 *δ' οὐ* Casaubonns (*nec cuivis mortalium fas eo vesci* Dalecampins), *δὲ* AB, *δή* P, *τοῦτ' οὐδέ* C, *τούτου οὐ* Bussemakerus post Schneiderum 7 *ἐλειοτρόφου* ante Dindorfium, *ἐλιοτρόφου* B *κοίλου* ante Casaubonum (*κοίλῃς* Dalecampins). qui sit sensus versunm 6—9 nondum satis explanatum; quamquam enim recte Casaubonns interpretatur negare poetam hunc piscem posse a quoquam comparari nisi ab opulentissimo quoque, non satis apparet divitiae eius quanam re significentur, etsi *ψῆφοι* v. 8 calculi videntur esse, quibus ad computandos nummos ntuntnr. idem post v. 8 *τελείως* interpungens in fine eclogae scribi iubet *βάλλειν* (quod legitur in cod. C) sensu imperativi, ut poeta dicat eam esse piscis hnins praestantiam, ut quando eius copia est vel dono datas carnes pecudum aspernari oporteat. Tonpins *πλεκτὸν ὕφασμα* de urna iudiciali Atheniensium intellegebat, cuius os *σχοινίνῳ ἠθμῷ* (Hesych.) sive *κημῷ* (Aristoph. equ. 1147) opertum fuisse constat, sed neqne hoc *ὕφασμα* concavum est neque apparet quid Atheniensium iudicibus potissimum fas sit piscem illum conquirere. non magis placent quae Schneiderus ant qnae Meinekius adnotavit, qui v. 9 post v. 2 ponens priore loco ita interpretatur: *proiciens quod e talorum ludo fecisti lucrum,* paullo post: *possunt tamen μηλείων ἄρθρων δωρήματα etiam de lucro intelligi, quod ille ex vendendis agnorum carnibus fecerat.* Kaibelio videtur piscationis descriptio inesse in his versibus. *πλεκτὸν ὕφασμα non potest non esse cista viminea* O. Ribbeck **24** III 105 e *ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀ. παραινεῖ τάδε* 2 *λήψῃ* ante Dindorfium, *λήψεις* ABP, *σπάνια* ABP. *σπανίαν* C, *σπάνιαι* ed. pr. *σπανία* Dalecampius (*emere cupientibus rara haec inventu est*); *σπανίαι* (quod sensu caret) Casaubonus **25** VII 307 d *ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησιν* **26** Lynceus apud Ath. VII 313 f *οὐκ ἄχρηστον … τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς ἰχθύας ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν Ἡδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα τὸ μέτρον … κεστρέα κτλ., νῦν δ' ἐστὶ θέρος.* Ath. VII 307 b *θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ περὶ Ἄβδηρα ἁλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀ. εἴρηκε, δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης.* cf. 53 8 **27** VII 306 *ὁ δὲ Ἀ. ἐν τῇ Ἡδυπαθείᾳ* 2 *ἐάν* P, *εὐθὺς ἐάν* Schneiderus ex Casauboni coniectura. ante v. *στερεός* lacunam indicavit Dindorfius, quam Meinekius ita explendam censuit nt aut *ἰδέειν* (an *ἐσιδεῖν*?) aut *χροιήν* (iam Casaubonus altero loco coniectaverat *ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ χροίαν*) interpoueretur. scribendum ratione habita versus 4 *στερεός τε μέγας τε πεφύκῃ* (eadem caesura 2 10. 19 2, 3. 35 2. 50 8. 60 4. 62 12. cf. 20 4. 21 10. 37 1. 38 5, 8. 50 3. 62 6) sive *ἂν μέγας ᾖ καὶ λευκὸς ἰδεῖν* 3 *καὶ ἀφύλλα* V *καὶ ἀφύλλακα θεντα* P. Casauboni scriptura *βαιὰ φύλλα* sensu caret satis apto; *καὶ φύλλα* Meinekius (*cum oleribus* Dalecampius) 5 *νεοθηγεῖ* ABP, *νεωθιγεῖ* ed. pr. correxit Casanbonus 7 *ὁρᾶν* Schneiderus **28** VII 310 *κύων καρχαρίας. περὶ τούτου φησὶν Ἀ. ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θέογνις …. ὁ δ' οὖν Ἀ. ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑποθή-*

τοῦ κυνὸς ὀψωνεῖν ὑπογάστρια κοῖλα κάτωθεν.
εἶτα κυμίνῳ αὐτὰ πάσας ἁλὶ μὴ συχνῷ ὄπτα·
ἄλλο δ' ἐκεῖσε φίλη κεφαλὴ μηδὲν προσενέγκῃς,
εἰ μὴ γλαυκὸν ἔλαιον. ἐπειδὰν δ' ὀπτὰ γένηται,
ἤδη τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ.
ὅσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κοίλης πλευρώμασιν ἕψῃς,
μήθ' ὕδατος πηγὴν μήτ' οἴνινον ὄξος
συμμίξῃς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον
αὐχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.
ἕψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσενεγκὼν
καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε.
ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα
οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κουφαττελεβώδη
ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσίν τ' ἀπόπληκτοι
ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἄν που περικύρσῃ·
ὥστε πρέπει καθαρῶς ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσι
τοῖς λαχάνοις προσάγειν καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ' ἐκείνου πυθαγορίζειν.

τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρῳ — 29 (XLIV)
ὁ σκυλλαῖος ἔχει πορθμός, θαυμαστὸν ἔδεσμα.

καὶ λεβίαν λαβὲ Μόσχε τὸν ἥπατον ἐν περικλύστῳ — 30 (XXVI)
Δήλῳ καὶ Τήνῳ

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθὺς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. — 31 (XL)

κως παραινεῖ (1—17) 1 sq. cf. Mnesimachus com. III 569 36 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν 3 κυμινοτριβεῖ πάσας pessime Schneiderus; κυμίνῳ ταῦτα Meinekius hiatus vitandi causa, κυμίνοις G. Kaibel 5 sq. γένηται ἤδη, τρ. vulgo 6 τε pro vulgari δέ restituit Schneiderus. καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ vereor ut sana sint 7 κοίλοις P πληρώμασιν vulgo, πληρώμασι Casaubonus; correxit Jacobsius. πλευρώματι Schneiderus. ἑψῇς ante Dindorfium (ἑψῇς Schweighaeuserus) 8 versum decurtatum Casaubonus ita restituebat, ut scriberet πηγὴν αὐτοῖς; possis etiam κείνοις, θείην alia, nec non Meinekius lacunae signum posuit post semiquinariam. nulla autem re docemur in medio, non in extremo versu lacunam esse; itaque non minus recte scripseris μήτ' οἴνινον ὄξος ἐκείνοις 11 ἀνθρακίης P, ἀνθρακίας B 12 πυκνῶς ante Schneiderum. cf. 44 4. 13—17 afferuntur etiam IV 163 c Ἀ. δὲ ὦ Κύνουλκε, ὃν ἀντὶ τοῦ Ὁμήρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ θαλαττίου ἱστορῶν γράφει καὶ ταῦτα, ubi sequuntur vv. 13—20 14 ἐθέλουσ' ὅσσοι p. 163 ante Dindorfium. κούφαν γε λεβώδη P, κούφαν γε καὶ λεβώδη B, κούφαν καὶ λεμβώδη C (p. 163 κούφην τελεβώδη vel τε λεβώδη libri); ἐθέλουσ' ὅσσοι κούφην κἐρεβώδη sive οἳ κούφην κελλεβορώδη Casaubonus, κανεμώδη pessime Cornes; correxit Bentleius, qui tamen etiam proposuit κεπφαττελεβώδη. τὴν ἀττελεβώδη Toupius 15 κέκτηνται. θνητῶν δ' εἰσίν P, θνητῶν τ' εἰσίν ABC (θνητῶν, εἰσὶν δ' p. 163); correxit Cornes 16 alio sensu Antiphanes dixit (Eustath. 1630 11) ἰχθύας, οἳ πολλοῦ ἐτιμῶντο, ἀνθρωποφάγους III 36 (70) 17 βροτέαν P, βροτίαν B. ἅνπερ 163 ante Schneiderum 18 μωρολογοῦσιν Bussemakerus 19 cf. fr. 5 20 Ath. IV 162 b Ἀ. δ' ὁ Γελῶος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ, ἣν μόνην ὑμεῖς ῥαψῳδίαν οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε, μόνον τοῦτο πυθαγορίζοντες τὸ σιωπᾶν κτλ. 29 VII 311 e λάτος. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον εἶναί φησιν Ἀ. λέγων οὕτως 30 VII 301 c Ἀ δ' ὁ τῶν δείπνων λοχαγός φησιν 1 λαβεῖν δόχετον AP, λαβεῖν ὡς καὶ τόν BD, λαβεῖν τόν C, λεβίαν οὖν ἴσχε Scaliger. λαβέ iam Gesnerus invenit, sed ita pergens: τόν φασιν ἥπατον (λεβίαν γε λαβεῖν τὸν χήπατον Casaubonus); correxerunt praeclara emendatione Valckenaerius et Hemsterhusius 31 VII 313 f Lynceus ἐπαγόμενον Ἀ. τὸν γράψαντα τὴν Ἡδυπάθειαν . . . καὶ λέγοντα τὸ μέτρον μόρ-

32 (XLVIII)

Ἰταλίας δὲ μεταξὺ κατὰ στενοχύμονα πορθμὸν
ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἄν ποτε ληφθῇ,
ὠνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

33 (XIV)

καὶ νάρκην ἑφθὴν ἐν ἐλαίῳ ἠδὲ καὶ οἴνῳ
καὶ χλόῃ εὐώδει καὶ βαιῷ ξύσματι τυροῦ

34 (XXIII)

ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθών,
οὐραίου γ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον· ἔστι δὲ κεδνὸς
κἀν πορθμῷ πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προβολαῖσι.

35 (XXXIX)

τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδών, τὸν καλλαρίαν καλέουσιν,
ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δ' ἄρ' ἔχει τινὰ σάρκα
κἄλλως οὐχ ἡδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δέ μιν αἰνῶς
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὃ μὲν τούτοις, ὃ δ' ἐκείνοις.

36 (LV)

πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι,
καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ πλῆθος.

37 (XXXIV)

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθὺν εἰς αἰεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτήν

38 (XXXIII)

ἡνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος
μήτηρ οἰνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλῃ,
τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῷ κατάπαστον
εὐμεγέθη θερμὸν δριμεῖ δεδαϊγμένον ὄξει.
σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν· ἅπαντα δέ μοι θεράπευε

μυλος P Marcellus Sidetes 17 *μόρμυρος αἰγιαλεύς* 32 VII 312 f *Ἀ. δὲ ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφός φησιν* 1 quid sit *inter Italiam* non intellego; fortasse scripserat auctor *Πελωριάδος* (sive *Θρινακίης*) *δὲ Ἰταλίας τε* 33 VII 314 d *ὁ δ' Ἀρχέστρατός φησι* 34 VII 314 e *Ἀ. δέ φησιν* 1 *λάβε* ante Dindorfium 2 *οὐραίου τ'* vulgo, sed nescio quid sibi velit tale praeceptum: *sume gladii frustum et caudae vertebram.* recte videtur vertisse Dalecampius *nimirum prope caudam spinae vertebram* 3 *προχυαῖσι* libri; *προμολαῖσι* Meinekius, sed praestantius *προβολαῖσι*; sunt enim *προμολαί* cacumina, *προβολαί* promontoria. Oppian. Hal. V 452 *Ταιναρίῃ τ' ἐπέλασσεν ἐπὶ προβολῇσι Λακώνων* 35 VII 316 *Ἀ. δέ φησι* 1 *τὸν ὄνον δ'* Bussemakerus. *Ἀνθήδων* Casaubonus 2 *δὲ τρέφει τινά* libri, sed displicet repetitum *τρέφει* 3 sq. *καλῶς* libri, *ἄλλοις* Casaubonus, *κἄλλως* Coraes. *ἐμοίγε ἀλλ' ὁ δαίνουσαν* A, *ἔμοιγε ἀλλ' ὑδαίνουσαν* BP, *ἐμοίγε ἀλλ' οἰδαίνουσαν* C, *ἐμοί με ἀλλὰ δαίνουσαν* ed. pr. hinc portenta *ἐμοὶ δὲ μάλισθ' ἀν-δάνουσαν* sive *μάλιστα ἄδοῦσαν* (sic) procudit Casaubonus; *ἔμοιγε μέν, ἀλλά μιν ἄλλοι* Schweighaeuserus; *ἐμοί γ', ἄλλοι δέ τε πολλοί* alii apud Schweighaeuserum. corrigendum esse *αἰνοῦσιν* viderat Heringa, meam emendationem Meinekius pro sua habuit nisi quod *ἄλλοι δέ νιν* praetulerat 36 VII 318 f *Ἀ. δέ φησι* 1 *πώλυποι* ante Schweighaeuserum 2 *Κόρκυρα* Schneiderus. *πολλούς μεγάλους* ante Schweighaeuserum. *τὸ πλῆθος* om. C. Bussemakerus Eustathium testem citavit, qui tamen Epicharmi, non Archestrati rationem habet (1541 29 *καὶ ὅτι τὸν ὡς ἐρρέθη αἰολικὸν καὶ δωρικὸν διὰ τοῦ ω μεγάλου πώλυπον παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἔστιν εὑρεῖν. ἔστι γάρ φασι παρ' ἐκείνῳ π α θ η τ ι κ ὸ ν πώλυποι*, ubi corrigendum *πληθυντικόν*) 37 VII 321 e *Ἀ. δέ φησι* 1 *σαλπὴν* Casaubonus, *σάλπη* Bussemakerus 2 *ἰχθῦν* ante Dindorfium. *ἀεὶ* P *Μιτυλήνῃ* ante Dindorfium 38 VII 321 c *ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν* 2 sq. Eustath. 1276 36 *ἡ δὲ χαίτη καινῶς καὶ ἐπὶ φύλλων ἀμπέλου τίθεται. περιφέρεται γοῦν χρῆσις Ἀρχεστράτου αὕτη· ἡ ν ί κ α . . . χ α ί τ η ν ὑποβάλλει, ὅπερ ἐστὶν ἡνίκα ἡ ἄμπελος ἀποβάλλει τὰ φύλλα ἤτοι καταρριπτεῖ* 5 *σκληρόν* B

τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν.
τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακόν τε φύσει καὶ πίονα σάρκα
ἁλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας,
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὑτῷ.

σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνείᾳ τ' ἐνὶ μέσσῃ 39 (LIII)

αὐτὰρ τὸν σινόδοντα μὲν οὖν ζήτει παχὺν εἶναι, 40 (XLVI)
ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον ἑταῖρε.
ταῦτα δὲ πάντα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σὲ Κλέαινε.

καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα 41 (XXX)
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλίᾳ ἴσον ἀσπίδι σῶμα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβών νιν,
ἡνίκ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ,
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κἄπειτα κατόπτα·
πάσσειν δ' ἁλσὶ κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς καταχρουνίζων θεοδέγμονα πηγήν.

ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ᾖ 42 (XXXII)
μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χεῖρας ἴαλλε.

7 *πιονόσαρκον* Casaubonus 8 idem versus 20 4 9 *τῆς* om. Casaubonus 39 VII 324 b *ὁ δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησι* 40 VII 322 b *ἔτι δὲ Ἀ. ἐν τούτοις* 1 *τόν* addidit Casaubonus. *σινώδοντα* A, *σινόδοντα* (ω suprascr.) P. *μὲν ὃν* libri, unde Meinekius amicum Archestrati Menonem statuebat scribens *Μένων* (memor fortasse Alcaei fr. 46 *κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα καλέσσαι*), idem tamen proponens *μένων*, quod in Athenaeo adhibens interpretatur *eme expectans dum ad pinguedinem adoleverit*; scribendum *μὲν οὖν*, mirum enim inventum Meinekii negantis inferri posse *μέν* post *αὐτάρ*. Hom. A 469 *αὐτὰρ ... Κοῦροι μὲν κρητῆρας*. 484 *αὐτὰρ ... Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν*. E 733 *αὐτὰρ Ἀθηναίη ... Πέπλον μὲν κατέχευε*. γ 351 *αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι* al. Hac occasione obiata in animo est emendare versum Marcelli Sidetae medicinae ex piscibus ipsum quoque de sinodonte. est v. 29

καὶ κριοὶ συνόδοντες ἰδὲ ξιφίαι θρανίαι τε.

etenim cum *κριοί arietes* eiusdem piscium catalogi v. 40 iterum commemorentur (*φῶκαί τε κριοί τε καὶ αἰόλα κήτεα πόντου*), neque quicquam excogitari possit causae, cur idem ullus piscis bis feratur, fieri non potest quin eius nomen altero loco sit corruptum; neque dubium quin cum phocis v. 40 rectius coniungatur quam cum gladiis et minoribus aliis piscibus, qui v. 29 enumerantur. quid multa? scribendum aut *ἰσχυροὶ συνόδοντες* aut *καὶ στιβαροὶ σ.* secundum Oppianum Hal. I 170 *ἀλκησταὶ συνόδοντες*. — *ζητεῖ* P (*si pinguem esse cupis* Dalecampius) 2 *πορθμοῖο λαβεῖν* ed. pr. *πορθμός* est fretum Siculum: cf. 18 2. 34 3. 29 2. 32 1. 50 4 3 *ταῦτα δὲ ταῦτα* BP *recte, si ταὐτὰ δὲ ταῦτα scribas* Dindorfius. *κυρῶ* P, *κυρῷ* B, *Κύρῳ* ante Valckenaerium. *φράζω* Casaubonus. *πρός σε* Bussemakerus *Κλέανδρε* Valckenaerius (Ath. VII 278 d), sed Schweighaeusero iudice fortasse consulto lusit poeta amici nomen ita mutans, quasi *Λέανδρος* diceretur etiam *Λέαινος*, *Ἀρίστανδρος Ἀρίσταινος* et quae sunt alia eius generis (Lobeck path. proll. 186). ceterum Benselerus in suum onomasticon neque hunc Cleandrum neque Agathonem Archestrati amicum recepit 41 VII 320 *Ἀ. .. κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει φησί* 1 *τὸν σκάρον* Schneiderus. *Καρχηδόνι* ante Schweighaeuserum, *χαλκηδόνι* (κ ρχ suprascr.) C 2 *εὔχρηστον* ante Dindorfium 3 *κυκλίας* ABCP, *κυκλίᾳ* ed. pr. *νῶτα φοροῦντα* libri; ne Meinekius quidem vidit non posse ferri *ἴσον νῶτα*, quasi piscis, cuius tergum scuto aequum est, dici possit scuto aequus tergum habere. recte dictum esset *νῶτον ἔχοντα*, sed reponendum absque omni dubio *σῶμα φ.* ex Batrachom. 44 *οὐ δέδι' ἄνθρωπον καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα*, quod imitatus est Archestratus 4 *νῦν* ante Casaubonum, qui sine distinctione edidit *τοιόνδε λαβὼν νιν* 5 *ἂν ἐν* C *τυρῷ τε καί* P, hinc Schweighaeuserus male *τε κἐλαίῳ* 7 *γλαύκῳ* Bussemakerus 8 *πυγήν* (P) ante Casaubonum. mirum quod oleo piscem spargi iubet poeta totum iam involutum caseo et oleo (5) 42 VII 320 f *ὁ δ' ὀψαρτυτὴς Ἀ. ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει* 1 *ἂν ᾖ* ante Dindorfium 2 *μείων* ante H. Stephanum; *ὠνοῦ μὴ μείζω* Schweighaeuserus (iam Dalecampius *cubito non maiorem*). *πυγόνος* C, *πύγονος* (ω suprascr.) P,

43 (LIV) τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ πιεριχῷ παρὰ χεῦμα
Βαφύρα, καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθέας ὄψει.

44 (XVIII) ἐν δ' Αἴνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὗν ἀγόραζε,
ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτήν.
ταύτης τὴν κεφαλὴν ἕψειν μηδὲν προσενεγκὼν
ἥδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεὶς καὶ θαμὰ κινῶν
ὕσσωπον παράθες τρίψας, κἂν ἄλλο τι χρῄζῃς,
δριμὺ διεὶς ὄξος· κᾆτ' ἔμβαπτ' εὖ καὶ ἐπείγου
οὕτως, ὡς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
τὴν λοφιὰν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τἆλλα τὰ πλεῖστα.

45 (XXXV) Σειρίου ἀντέλλοντος ἑλεῖν φάγρον [σε κελεύω]
Δήλῳ τ' Ἐρετρίᾳ τε κατ' εὐλιμένους ἁλὸς οἴκους.
τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὠνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης
οὐραῖον, τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκῃς.

46 (XXXVII) τὸν χρόμιν ἐν Πέλλῃ λήψει μέγαν — ἔστι δὲ πίων,
ἂν θέρος ᾖ — καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ

47 (XXXVI) χρύσοφρυν ἐξ Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,
ὃν κεῖνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ, πλῦνον δέ νιν ὀρθῶς·
εἶθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες κἂν ᾖ δεκάπηχυς.

48 (XXVIII) Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότατ', ἀλλὰ προσέστω

πύγωνος ed. pr. τοῦ πύγονος Casaubonus. Eustath. 1403 11 ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ χεῖρας ἐπιάλλειν ἑτεροῖόν ἐστι τὸ ἀπὸ χεῖρας ἰάλλειν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ταὐτόν ἐστι τῷ εἰς βρῶσιν ἄγειν, τοῦτο δὲ ἀνάπαλιν ἔχει, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ ἂν ᾖ μὴ μείων πυγόνος, μεγάλου δ' ἀπὸ χεῖρας ἴαλλε ἤγουν ἄπεχε ἄπαγε. καὶ ὅρα τηλίκοι σκορπίοι ἐν Θάσῳ θαλάσσιοι λέγεται εἶναι (sic)   43 VII 326 d Ἀ. δὲ ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν διὰ γαστριμαργίαν περιελθών φησι 1 τευθίδας ante Schweighaeuserum   44 VII 326 f Ἀ. δ' ὁ ὀψοδαίδαλος 2 ὀρύκτην (Salmasius) sive ὀρύκτιν Schweighaeuserus. Eustath. 1872 10 δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὄνομα ἰχθύων ὗες, οἷον ἐν δ' αἴνῳ καὶ τῷ πόντῳ τὴν ὗν ἀγόραζε, ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμίτην ὀρυκτήν. Ath. VIII 331 c παρελίπετε . . . τούς τε ὀρυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους, οἳ ἐν Ἡρακλείᾳ γίγνονται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου 3 τούτου nisi versus qui sequuntur de alio pisce facti sunt cum fieri non possit ut recte legatur (1 τὴν ὗν 8 αὐτῆς), ταύτης posui. ἕψει ante Dindorfium 4 μόνον ὕδωρ ABCP, μοῦνον Casaubonus, μοῦνον ὕδωρ θεὶς καί Schweighaeuserus; correxit Naekius. καί θ' ἅμα P, ἐνθεὶς θαμά Casaubonus. κείνων AP; cf. 28 12 6 ἐμβάπτευ A, ἔμβαπτε C, κατ' ἔμβαπτε B, κατεμβάπτευε ed. pr. κᾆτ' ἐμβάπτευε Casaubonus; correxit Naekius. κἀπείγου Casaubonus 8 τἆλλα ante Meinekium τὰ πάντα Bussemakerus   45 VII 327 d Ἀ. δέ φησι Σειρίου ἀνατέλλοντος δεῖν τὸν φάγρον ἐσθίειν Δήλῳ κτλ. hunc iam Schneiderus Σειρίου ἀντέλλοντος restituit quasi versum conficiens τὸν φάγρον χρὴ μόνον ἔσθειν, omisso articulo ἀντέλλοντος φάγρον Bussemakerus; τὸν φάγρον ἐσθιέμεν δεῖ Σειρίου ἀντέλλοντος Meinekius, quod nolim vir immortalis scripserit, vix enim insserit Archestratus hoc pisce delectari in mediis portuum fluctibus κατ' εὐλιμένους ἁλὸς οἴκους, in quibus ut caperet potius illum videtur amicum docuisse; sequitur, sin emere maluerit, ne quid praeter caput eius et caudam quaerat. quod enim Athenaeus voce ἐσθίειν utitur, hac re non demonstratur poetam de consumendo, non de capiendo pisce hoc loco explicare; itaque posui ἑλεῖν φάγρον σε κελεύω, potest autem poeta etiam scripsisse σ' ἀγορεύω sive σε δεήσει sive τὸν φάγρον ἑταῖρε 2 cf. Antiphanes III 108 φάγροι δ' ἐρετρικοί 4 μηδ' ἂν ἐσενέγκῃς Casaubonus, εἴσω ἐνέγκῃς Schweighaeuserus, μηδεὶς ἐσενέγκῃ ipse olim protuli, δόμον σὸν μηδ' ἐσενέγκῃς Meinekius   46 VII 328 καὶ Ἀ. 1 λήψῃ ante Dindorfium 2 ἂν θέρος (ἀνθερὸς C) ᾖ ante Casaubonum, apud quem Ἀμβρακίῳ   47 VII 328 b ὁ δὲ σοφὸς Ἀ. ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει 2 κεῖνοι sunt Ephesii, sed videntur nonnulla post v. ἰωνίσκον excidisse (Hesych. ἰωνός· ἰχθύς ποιός) 3 πλύνον ante Dindorfium   48 VII 284 e ζητείτω

μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ
ἰχθύος αὐξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν.

καὶ βατίδ' ἑφθὴν ἔσθε μέσου χειμῶνος ἐν ὥρῃ. 49 (XVII)
καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
μὴ πίειραν ἔχει πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρὴ
σκευάζειν. ἤδη σοι ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

τοὺς μῦς Αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ' Ἄβυδος, 50 (LVI)
τὰς ἄρκτους Πάριον, τοὺς δὲ κτένας ἡ Μυτιλήνη·
πλείστους δ' Ἀμβρακία παρέχει, καὶ ἄπλατα μετ' αὐτῶν
6 τήθεα Καλχηδών· τοὺς κήρυκας δ' ἐπιτρίψαι
ὁ Ζεύς, τούς τε θαλασσογενεῖς καὶ τοὺς ἀγοραίους
πλὴν ἑνὸς ἀνθρώπου, κεῖνος δέ μοί ἐστιν ἑταῖρος
Λέσβον ἐριστάφυλον ναίων, Ἀγάθων δὲ καλεῖται.
5 ἐν δ' Ἐφέσῳ λήψει λεπάδας τὰς οὔ τι πονηράς,
4 Μεσσήνῃ δὲ πελωριάδας στενοπορθμίδι κόγχας.

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν 51 (XXXVIII)
βούγλωσσον, ταύτην θέρεος κατὰ Χαλκίδα κεδνήν.

καὶ σικελοῦ θύννου τέμαχος 52 (XXI)
τμηθέν, ὅτ' ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.
σαπέρδῃ δ' ἐνέπω κλαίειν μακρά, ποντικῷ ὄψῳ,
καὶ τοῖς κεῖνον ἐπαινοῦσιν. παῦροι γὰρ ἴσασιν
5 ἀνθρώπων ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ κεδνὸν ἔδεσμα.

κατὰ τί Ἀ. ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταρίχων εἰπών· Βοσπόρου ... αὐξηθέντος, [*ἐπιφέρει* addit Meinekius] *ὃν κτλ. τίς οὗτός ἐστιν ὅν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως εἰπεῖν* 1 *ἐκπλεύσαντα* videtur esse accusativus generis masculini. *λευκότατ' ἀλλὰ προσίστω*, ante Schweighaeuserum 3 *ἐναυξηθέντος* C. respondit Gesnerus quaerenti Athenaeo esse *ἀνταχαῖον*, de quo Antiphanes III 100 *τάριχος ἀνταχαῖον ἐν μέσῳ Πῖον ὁλόλευκον θερμόν* cf. 27
49 VII 286 d *συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀ. ἐν ταῖς γνώμαις ... περὶ δὲ τῆς βατίδος* 1 *ἔσθιε* P, *ἔσθιέ μοι χειμῶνος* ed. pr. 3 *ἔχῃ* B. *τῷ δέ* (*quo vero modo*) ante Schweighaeuserum. *σοί* ante Dindorfium. cf. 385 **50** III 92 d *καὶ Ἀ. δ' ἐν Γαστρονομίᾳ φησί* 1 *θ' ἡ αἶνος* ABP, *ἡ αἶνος* C, hinc *μῦς θ' ἡ* Schweighaeuserus, *θ' Αἶνος* Meinekius comparans varietatem nominis *Αἶμος* et *Αἶμος* 2 *τοὺς δ.* C *Μιτυλήνη* ante Dindorfium. Ennius *mures sunt Aeni ... ostrea plurima Abydi ... pecten Mitylenae* 3 piscis vel conchylii nomen corruptum latere in v. *πλείστους* iam Schweighaeuserus suspicatus est. *ἀπλάτα* P, *ἄπλατα* ed. pr. *παρέχει καπρούς τε* (sic) Casaubonus. *ἄπλατα* rectissime iam Villebrunius (Oppian. Hal. III 546 *ἄπλατοι ξιφίαι μεγακήτεες* V 97 *κῆτος ἄαπτον Ἀπλάτων μελέων* 317 *ὑπ' ἀπλάτοις μελέεσσι*, ipse Archestratus 59 9 *μῆκος ἄπλατον*). ordinem versuum immutavi, Dindorfius post v. 3 lacunae posuit signum 8 *δέ μοι ἐστίν* vulgo, *δέ μοί ἐστιν* Bussemakerus 5 *κἀν Ἐφέσῳ* libri. *λήψῃ* ed. pr. *τὰς λείας* ABC, *χείας* P, *χίμας* ed. pr. *χήμας* Casaubonus. cf. Philyllius II 861 *ὄστρειον Χήμας λεπάδας σωλῆνας μῦς πίννας κτένας ἐκ Μυτιλήνης* Anaxandrides III 184 60 *κήρυκες ἅλες Πίνναι λεπάδες μύες ὄστρεια Κτένες ὄρκυνες* Philippides IV 468 *ὄστρει' ἀκαλήφας καὶ λεπάδας παρέθηκέ μοι. in C scriptum: πλεῖστα δ' Ἀμβρακία παρέχει. κόγχας δ' ἐν ἐφέσῳ λήψῃ τὰς λείας οὔτι πονηράς* Dindorfius 4 *πελωριαδαις* A, *πελωρίδας* P; *πελωριάδες ... κόγχαι* Casaubonus
51 VII 288 *ὁ Πυθαγορικὸς δι' ἐγκράτειαν Ἀρχέστρατός φησιν* 330 *Ἀ. δέ φησιν* 2 *δὲ θηρεύς* BP, itaque fortasse scribendum *δὲ θέρευς* sive per synizesin *δὲ θέρεος; θῆρα* ed. pr. *ταύτην θέρεος* om. 330. *κατά* DQ, *καί* ABP, *περί* 330 **52** III 116 f *Ἀ. μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκουμένην γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρα φησί* Eustath. 1163 28 *παραπηκτέον δὲ καινότητι λεκτικῇ καὶ τοὺς ... βίκους τὰ οἰνοδόχα ἀγγεῖα, οἳ κεῖνται καὶ ἐπὶ μειζόνων ὀστρακίνων σκευῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ σικελοῦ θύννου τέμμαχος ... ἔμελλεν* 2 *concisum eo tempore quo* Meinekius 3 *σαπέρδην* P 4 Hesiod. opp. 824 *παῦροι δέ τ' ἴσασιν* 5 *ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ἀκιδνὸν ἔδεσμα* vulgo *contra*

ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον πρὶν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἐλθεῖν ἀμφορέως ἐντός, νέον ἡμιτάριχον.
ἂν δ' ἀφίκῃ κλεινοῦ Βυζαντίου εἰς πόλιν ἁγνήν,
ὡραίου φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔστι γὰρ ἐσθλὸν
καὶ μαλακόν.

53 (XLII)

λάμβανε δ' ἐκ Γαίσωνος, ὅταν Μίλητον ἵκηαι,
κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.
εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι, ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
πίονες δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβῃ τ' ἐνὶ λίμνῃ·
ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφὴν
οὐδ' οὕτω δριμεῖαν· ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν ἑταῖρε
τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
ὀπτήσας μαλακῶς χρηστοὺς προσένεγκε δίχ' ἅλμης.
μηδὲ προσέλθῃ σοι περὶ τοῦφον τοῦτο πονοῦντι
μήτε Συρακόσιος μηδεὶς μήτ' Ἰταλιώτης·
οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα
ὄξει τε ῥαίνοντες ὑγρῷ καὶ σιλφίου ἅλμῃ.
τῶν δὲ πετραίων ἰχθυδίων τῶν τρισκαταράτων
πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι,
καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
ὀψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων.

54 (XI)

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέφει· ἀλλά γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυνώτου

sensum, ut mihi videtur, qui hic est paucos bona et mala internoscere rectissime Meinekius, qui *καὶ κεδνόν* scripsit; legitur autem in codd. *ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ἀκιδνὸν* (*ἄκιδνον* P) *κενεόν τε ἔδεσμα* (*ὅ τ' ἀκιδνὸν ἔφυ* sive *ὅ τ' ἔφυ κενεὸν καὶ κεδνόν?*) 6 Eustath. l. l. *ὁ δὲ τοιοῦτος ταριχευτικὸς βίκος* (sic) *καὶ ἀμφορεὺς ἂν λέγοιτο, ὡς δηλοῖ ἐπαχθὲν περὶ σκόμβρου τὸ πρὶν . . . ἀμφορέως* 9 *τέμαχος πάνυ γάρ ἐστιν* BC, itaque fortasse legendum *τέμαχος, πάνυ γὰρ μαλακόν τε ἠδ' ἐσθλόν* 53 VII 311 *ὁ δὲ σοφὸς Ἀ.* 1 ibid. e *ὁ δὲ Γαίσων, οὗ Ἀ. μνημονεύει, ἡ Γαισωνὶς λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνωμένη τῇ θαλάττῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ . . . Ἔφορος δὲ . . . ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην* 2 Eustath. 1053 17 *ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐκ τοῦ καθ' Ὅμηρον διιπετοῦς ποταμοῦ ἤγουν υἱοῦ Διὸς λαβών τις τῶν μεθ' Ὅμηρον — Ἀ. δὲ ἦν ἐκεῖνος ὁ ὀψοφάγος — θεόπαιδα ἔφη παίζων τὸν μιλήσιον λάβρακα* 3 *εἴσι* Bussemakerus 4 *Καλυδῶνι κλεινῇ* ed. pr. 5 *Βολβῇ* libri, *Βοίβῃ* Dalecampius 6 *κέκτηνται γαστρός* Bussemakerus 8 cf. fr. 26 9 *μαλακοὺς χρηστῶς* libri, *μ. ὡς χρή* Coraes; correxit Schneiderus. *δι' ἅλμης* ante Meinekium 10 *μηδέ* Coraes, ante quem *μὴ δέ* legebatur. *σοι πρός* libri, *σοί ποτε* Coraes, *σοι περί* Meinekius. *ποιοῦντι* ante Meinekium 11 *μηθείς* ante Dindorfium 14 *ὄξεϊ* Meinekius 15 *τοὺς δέ γε πετραίους ἰχθῦς τοὺς τρισκαταράτους* Schneiderus, *δ' αὖ πετραίων ἰχθύδια τρισκαταράτων* Porsonus, sed postulatur sensu *τὰ δὲ πετραῖα τὰ τρισκατάρατα τῶν ἰχθυδίων, genitivi difficilem explicatum habent* recte Meinekius de altera Porsoni emendatione *τῶν δὲ πετραίων ὀψαρίων*, qua ad sensum nil mutatur, id autem incommodum orationi infertur, ut v. *ὀψαρίων* duobus versibus post sine ulla causa repetatur. videtur post v. 15 versus excidisse, in quo inerat accusativus suspensus a verbo *διαθεῖναι*, nisi scribendum v. 16 *παντοῖ'* 18 *ἡδύσμασι λήρων* Schneiderus 54 VII 319 d *Ἀ. δέ φησι* 1 *καινή* P, *καὶ νή* ed. pr. *καί γ' ἡ* sive *κλεινή* Casaubonus 2 *ἀλλ' οὐ χρή* Schneiderus, sed intellegendum *χρὴ μᾶλλον.* est enim *λόγον ποιεῖσθαι* hoc loco idem quod *αἱρεῖσθαι.* Xen. Ages. IV 5 *ὅστις δ' ᾑρεῖτο καὶ σὺν τῷ γενναίῳ μειονεκτεῖν ἢ σὺν τῷ ἀδίκῳ πλέον ἔχειν.* Demosth. II 24 *οὐ μὴν ἀλλ' ἔγωγε τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοί-*

λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὅμως κροκόδειλον ἂν ὀπτὸν
δαισαίμην ἀπ' Ἰπνοῦ τερπνὸν παίδεσσιν Ἰώνων.

σκάρον ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλαν 55 (XXXI 1-3)
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθεῖσαν Τειχιοέσσῃ
Μιλήτου κώμῃ Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

κἀν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην, κοὐ χείρονα λήψει 56 (XXXI 4-6)
ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·
ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλῖτις.

τοῦ δὲ λαγὼ πολλοί τε τρόποι πολλαί τε θέσεις 57 (IX)
σκευασίας εἰσίν. κεῖνος δ' οὖν ἐστιν ἄριστος,
ἂν πεινῶσι μεταξὺ φέρῃς κρέας ὀπτὸν ἑκάστῳ
θερμὸν ἁπλῶς ἁλίπαστον ἀφαρπάζων ὀβελίσκου
μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπείτω δέ σ' ὁρῶντα
ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιε λάβρως.
αἱ δ' ἄλλαι περίεργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαια λίαν ὥσπερ γαλῇ ὀψοποιούντων.

ὡς καὶ σιτευτὸν χηνὸς σκεύαζε νεοττὸν 58 (X)
ὀπτὸν ἁπλῶς καὶ τόνδε

μην ἢ τὴν ἐκείνου. cf. quem Haasius citat ad Reisigium p. 402 Antipho tetral. I 4 8 *ἐὰν μὴ φανῶ ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθών ποι* 3 *ὅμως* ante Schneiderum. dicit Archestratus squatinam se praeferre raiae, qua non magis se delectari quam qui Ionibus in deliciis sit crocodilo; fieri enim non potest ut recte traditum sit quod apud Athenaeum legitur p. 312 b *λειόβατος. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη.* immo vel ex eo quod ipse Athenaeus de utroque piscis nomine seorsum agit apparet differre alterum ab altero. certe Archestrato indice interest aliquid inter *λειόβατον* et *ῥίνην. ἄνοπτον* ante Schweighaeuserum 4 *ἴπνου* libri, *ἰπνοῦ* Dindorfius; *Ἴπνου* Meinekius, qui adnotat: *Ἰπνοῦς fuit locus in Samo insula, quem Ἴπνον A. vocabat* **55** VII 320 *Ἀ. δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ* 1 *καὶ σκάρον* P, *τὸν σκάρον* Schweighaeuserus. *τρίγλην* Dindorfius, *τρῖγλαν* Meinekius olim 2 *ληφθέντα* ABCP, *ληφθεῖσαν* ed. pr. 3 *λαρῶν* ed. pr. *αἰπυκολώνων* Meinekius. fort. *ἀγκυλοβούλων* s. *ἀγκυλοχειλῶν*, quia Cares piraticam fecerant (an *ἀγριοφώνων*? Hom. B 867 *Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων*). *an fuit ex eorum numero A., qui Semiticae stirpis esse putarent Cares? quos quidni etiam veteres putabimus observasse incurvatis cruribus prae ceteris mortalibus a natura donatos fuisse?* G. Kaibel **56** VII 325 d *ὁ δὲ πολυΐστωρ Ἀ. ἐπαινέσας τὰς κατὰ Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἑξῆς φησι* 1 *λήψῃ* Casaubonus 2 *ἐν . . . αὐτή* om. C *τῷ* ABP, *Τίῳ* Schweighaeuserus, *Τέῳ* Schneiderus. *χείρω* A, *χείρῳ* B (*χείρῳ* Casauboniani). *αὕτη* Casaubonus 3 *ἐν Ἐρυθραῖς* ed. Basil. *αὕτη Ἐν Ἐρ.* sine interpunctione Casaubonus

57 IX 399 d *λαγώς. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἀ. οὕτως φησί* 1 *τρόποι πάμπολλά τε εἴδη* Casaubonus *πολλαὶ θέσιές τε* Jacobsius, *πολλαί τε θέσεις μὲν* Schweighaeuserus, *θέσεις σοι* Dobraeus, ego praetulerim *πολλαί τε θέμιστες*, nisi scribendum potius *πολλαὶ δὲ θέσεις τε* secundum Hom. K 466 *δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν*, de quo viri docti frustra dubitaverunt 2 *εἰσί* ante Dindorfium 6 Lobeck Ai. p. 170 not. ed. alt. *ἔσθε* ACP, *ἔσθε γε* Schweighaeuserus 7 *ἐμοί γ'* ante Dindorfium 8 Eustath. 1626 34 *ὡς δὲ τηροῦ* (corr. *τυροῦ*) *σύνθετον ὁ κατάτυρος, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ γλοιῶν καταχύσματα κατάτυρα. γλυῶν* P, *γλυκέων* Coraes, *sordium* vertit Dalecampius 9 *γαλὴ ὀψοποιοῦντες* P, *γαλῇ ὀψοποιούντων* C; latet fortasse unum vocabulum comicorum more contaminatum *γαλεοψοποιούντων* **58** IX 384 b *καὶ Ἀ. ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι* 1 *ὡς καί* libri, *οὕτως· καί* Schweighaeuserus, quo auctore Dindorfius particulam *ὡς* delevit. apparet poetam ante hos ipsos versus de alio animali praecepta dedisse s i m p l i c i t e r assando. *σιτευτοῦ* vulgo, sed non tam id interesse videtur ut parens animalis, cuius carne delectari volumus, sit saginatus, quam ipsum quod esuri sumus (*σιτευτὰς ὄρνιθας* Matro Ath. XIV 656 e). post v. *χηνός* sequitur in codd. *ὁμοῦ*, quod procul dubio ex sequente versu huc aberravit. *σκευάζει* ante Schweighaeuserum 2 *ὀπτῶν* Casaubonus; scribendum autem *ὀπτὸν ὁμοῦ καὶ τόνδε γ' ἁπλῶς* sive *ὀπτὸν ἁπλῶς καὶ*

59 (VI 1-14)

εἶθ' ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἔλησθε,
ἤδη χρὴ γεραὸν πολιὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα
οἶνον, ὑγρὰν χαίταν λευκῷ πεπυκασμένον ἄνθει,
πίνειν ἐκ Λέσβου περικύμονος ἐκγεγαῶτα.
τόν τ' ἀπὸ Φοινίκης ἱερᾶς τὸν βύβλιον αἰνῶ,
οὐ μέντοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν· ἐὰν γὰρ
ἐξαίφνης αὐτοῦ γεύσῃ μὴ πρόσθεν ἐθισθείς,
εὐώδης μέν σοι δόξει τοῦ λεσβίου εἶναι
μᾶλλον, ἔχει γὰρ τοῦτο χρόνου διὰ μῆκος ἄπλατον·
πινόμενος δ' ἥσσων πολλῷ. κεῖνος δὲ δοκήσει
οὔ τί σοι οἴνῳ ὅμοιον ἔχειν γέρας, ἀμβροσίᾳ δέ.
εἰ δέ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονογαυνοφλύαροι,
ὡς ἅδιστος ἔφυ πάντων φοινίκιος οἶνος,
οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς.

60 (VI 15-20)

ἔστι δὲ καὶ θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ᾖ
πολλαῖς πρεσβεύων ἐτέων περικαλλέσιν ὥραις.
οἶδα δὲ κἀξ ἄλλων πόλεων βοτρυοσταγῆ ἔρνη
εἰπεῖν αἰνῆσαί τε καὶ οὔ με λέληθ' ὀνομῆναι,
ἀλλ' οὐδὲν τἆλλ' ἐστὶν ἁπλῶς πρὸς λέσβιον οἶνον,
ἀλλά τινες χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς.

61 (III)

πρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἁβρόδαιτι τραπέζῃ.
ἔστωσαν δ' ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες οἱ ξυνάπαντες
ἢ τῶν πέντε γε μὴ πλείους· ἤδη γὰρ ἂν εἴη
μισθοφόρων ἁρπαξιβίων σκηνὴ στρατιωτῶν.

τόνδε γ' ὁμοῦ **59** I 29 b Ἀρχεστράτου τοῦ δειπνολόγου 1 II 38 d καὶ θεσμὸν ἔθετο (sc. Amphictyo Atheniensium rex) προφέρεσθαι μετὰ τὰ σῖτα ἄκρατον μόνον ὅσον γεύσασθαι, δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον ὁπόσον ἕκαστος βούλεται· προσεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Διὸς σωτῆρος ὄνομα διδαχῆς καὶ μνήμης ἕνεκα τῶν πινόντων, ὅτι οὕτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται XV 675 c τῷ δὲ μετὰ δεῖπνον κεκραμένῳ πρώτῳ προσδιδομένῳ ποτηρίῳ Δία σωτῆρα ἐπιλέγουσι 2 κρατοφοροῦντα ante Casaubonum, καρτοφοροῦντα aquae patientissimum Dalecampius 3 ὑγρᾷ χαίτᾳ libri, correxit Brunckius (χαῖταν Schweighaeuserus) 5 τὸν δ' B ἱρᾶς ed. pr. Βύβλινον ante Dindorfium. βύβλιον C, κύκλιον B 10 sq. Eustath. 1633 52 ἄλλος δέ τις ἔφη τὸ κεῖνος δὲ δοκήσει οὔ τι οἴνῳ σοι ἔχειν ὅμοιον γέρας, ἀμβροσίᾳ δέ 11 οὐκ οἴνῳ σοι libri, correxi ex Eustathio. ἔχειν ὅμοιον ante Meinekium 13 ἥδιστος Dindorfius, sed Doricum poetam respexisse potest Archestratus, exempli gratia Philoxenum Leucadium, qui in carmine suo, quod inscriptum erat Ὀψαρτυσία, Phoenicium vinum fortasse hac laude ornaverat; ceterum in hac ipsa ecloga utitur Dorica forma χαίταν v. 3, ut genetivis αὐλωπία fr. 9, καρχαρία 28 1 14 τάδε μυθεύουσι (praestaret μωρολογοῦσιν) vel ὥς τις ταχυπειθής Casaubonus, χαίρειν δὲ κελεύω explet Meinekius
60 I 29 c 1 δὲ θάσιος ante Brunckium. ἐὰν γ' ᾖ Brunckius 2 Eustath. 1449 14 ὡς δὲ καὶ παρέφρασέ τις τὸν παλαιὸν οἶνον ἐν τῷ ἐὰν ᾖ πολλαῖς πρεσβεύων ἑτέρου οἴνου περικαλλέσιν ὥραις, ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται. consentiunt cum his Athenaei codices; correxit Porsonus, ante quem legebatur πρεσβεύων ἑτέρου περικαλλέσιν (Casaubonus πρ. οἴνου περικαλλέσιν) 5 οὐθέν ante Dindorfium 6 αὐτοῖς Dindorfius, sed nescio an epicus poeta Homerico sermone utatur **61** I 4 e ὅτι Ἀ. . . . φησί Eustath. 1376 42 ὡς ἔπαιξε συμποσιακῶς Ἀ. ὁ Συρακούσιος γράφας τὸ ἐν μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἁβρόδαιτι τραπέζῃ· ἔστωσαν δέ φησι ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες οἱ ξύμπαντες . . . ἁρπαζιβίων (sic) σκηνὴ στρατιωτῶν 2 ἓξ pro v. τέσσαρες C 3 Ath. XV 671 οἶδα γὰρ ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐλέγομεν μὴ συνδειπνεῖν (δεῖν add. Meinekius) τῶν πέντε γε πλείους 4 huc revocandum quod apud Athenaeum I 1 f

αἰεὶ δὲ στεφάνοισι κάρα παρὰ δαῖτα πυκάζου 62 (LVII)
παντοδαποῖς, οἷς ἂν γαίας πέδον ὄλβιον ἀνθῇ,
καὶ στακτοῖσι μύροις ἀγαθοῖς χαίτην θεράπευε,
καὶ σμύρναν λίβανόν τε πυρὸς μαλακὴν ἐπὶ τέφραν
βάλλε πανημέριος Συρίης εὐώδεα καρπόν.
ἐμπίνοντι δέ σοι φερέτω τοιόνδε τράγημα,
γαστέρα καὶ μήτραν ἑφθὴν ὑὸς ἔν τε κυμίνῳ
ἔν τ᾿ ὄξει δριμεῖ καὶ σιλφίῳ ἐμβεβαῶσαν
ὀρνίθων τ᾿ ὀπτῶν ἁπαλὸν γένος, ὡς ἂν ὑπάρχῃ
ὥρη. τῶν δὲ Συρακοσίων τούτων ἀμέλησον,
οἳ πίνουσι μόνον βατράχων τρόπον οὐδὲν ἔθοντες.
ἀλλὰ σὺ μὴ πείθου κείνοις, ἃ δ᾿ ἐγὼ λέγω ἔσθε
βρωτά· τὰ δ᾿ ἄλλα γ᾿ ἐκεῖνα τραγήματα πάντα πέφυκε
πτωχείας παράδειγμα κακῆς, ἑφθοί τ᾿ ἐρέβινθοι
καὶ κύαμοι καὶ μῆλα καὶ ἰσχάδες. ἀλλὰ πλακοῦντα
αἴνει Ἀθήνησιν γεγενημένον· εἰ δὲ μή, ἄν που
αὐτὸν ἔχῃς ἑτέρωθι, μέλι ζήτησον ἀπελθὼν
ἀττικόν, ὡς τοῦτ᾿ ἔστιν ὃ ποιεῖ κεῖνον ὑβριστήν.
οὕτω τοι δεῖ ζῆν τὸν ἐλεύθερον ἢ κατὰ τῆς γῆς

legitur: *καὶ ἦν ὁ κατάλογος οὗτος στρατιωτικός — φησι — μᾶλλον ἢ συμποτικός* **62** III 101 b *Ἡ γοῦν ὁ ὀψοδαίδαλος μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς προπόσεις καὶ τὸ μύροις χρήσασθαί φησιν* **1** *ἀεὶ* ante Brunckium, *αἰεὶ* P cf. Matro I 107 *ἄλλος δ᾿ αὖ στεφάνους ἐπὶ δεξιὰ πᾶσιν ἔδωκεν* **2** *γαίης* Meinekius **3** Matro I 106 *ὡραῖος παῖς ἦλθε φέρων μύρον ἴρινον ἡδύ* **4** *σμύρναι* Casaubonus. *μαλερὴν* vir doctus apud Schweighaeuserum. *τέφρην* poscit Meinekius **9** *τ᾿* P, *τε* B, *τ᾿ εἰ* ed pr. *τ᾿ εἴῃ* Casaubonus *ἕως* Dalecampius (*quamdiu tempestivae sunt*), *ὧν* Casaubonus **11** *ἔδοντες* vulgo, *ἔδοντες* P, *ἔθοντες* C Eustath. 773 36 *χρῆσις δὲ τοῦ ἔθω καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι ὡς πίνουσι μόνον βατράχων τρόπον οὐδὲν ἔθοντες* 1386 53 *σκῶμμα τοῖς πολλὰ πίνουσι προσφυὲς τὸ οἳ πίνουσι . . . ἔθοντες.* servandum videtur *θ*, ut Archestratus irrideat Syracusanos secundum Doricam dialectum *ἔθω* pronuntiantes, ut docet Heraclides apud eundem Eustathium l. l. 32 (cf. 452 19, ubi corrigendum *ἔθω* et *μαθόν* pro vulg. *ἔσθω* et *μασθόν*)

12 Ath. III 101 f *θαυμάζειν δ᾿ ἐστὶν ἄξιον τοῦ τὰς καλὰς ὑποθήκας παραδιδόντος ἡμῖν Ἀρχεστράτου, ὃς Ἐπικούρῳ τῷ σοφῷ τῆς ἡδονῆς καθηγεμὼν γενόμενος κατὰ τὸν ἀσκραῖον ποιητὴν γνωμικῶς καὶ ἡμῖν συμβουλεύει τισὶ μὲν μὴ πείθεσθαι, αὐτῷ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ καὶ τά* **13** *βρώματα· τἆλλα δ᾿ ἐκεῖνα* Dindorfius *γε κεῖνα* C post v. *πέφυκε* interpungit Casaubonus *πέφυκεν* Meinekius **14** sq. *πτωχείης* poscit Meinekius. *παραδείγματα ἐρέβινθοι κύαμοι μῆλα ἰσχάδες* C *καλῆς* ante Schweighaeuserum. *ἑφθῆς* libri, quod correxit Casaubonus *φακῆ ἑφθή* Dalecampius) **16** *Ἀθήνησι* ante Dindorfium, *ἀθήνῃσιν* P non satis recte procedit oratio ne tum quidem, si cum Meinekio v. 17 *ἑτέρωθε* scribas. p l a c e n t a m l a u d a A t h e n i s n a t a m ; s i n o n , s i f o r t e *eam* a l i u n d e h a b e a s e. q. s. pronomine laxioribus spatiis impresso non potest non Attica placenta significari, nam de hac, non de cuiusvis originis placenta dictum est. quod si recte contendi, quae sequuntur sensu carent. accedit quod quid dicatur verbo *ἀπελθὼν* non potest intellegi; unde enim abire iubetur Archestrati amicus? nescio autem an sensum qui requiritur restituamus scribentes:

εἰ δὲ μὴ ἄν που
αὐτὸν ἔχῃς, ἑτέρωθι μέλι ζήτησον ἐπελθὼν κτλ.

s i n o n i p s a m A t h e n i s f a c t a m p l a c e n t a m h a b e a s , q u o a l i o l o c o v e r s a b e r i s i t o e t m e l A t t i c u m t i b i c o m p a r a t o . Hom. *Γ* 25 *εἴπερ ἂν αὐτὸν σεύωνται.* 288 *εἰ δ᾿ ἂν ἐμοὶ . . . τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν.* *E* 224 *εἴπερ ἂν αὖτε Ζεὺς ἐπὶ . . . κῦδος ὀρέξῃ.* 232 *εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα.* *Σ* 273 *εἰ δ᾿ ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα.* praeterea potueris etiam *εἰ δὲ μὴ* *α ὐ τ ὸ ν τ ο ῦ τ ο ν* *ἔχῃς* **17** *ἑτέρωθε* Meinekius **18** *ἐστίν* ante Schweighaeuserum **19** sqq. Eustath. 652 3 *πρὸς δὲ γράφας τις τολμηρότερον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ παρεσημάνθη, ἔφη τὸ* *ο ὕ τ ω τ ο ι . . . γ ῆ ς κ α ὶ τ ο ῦ β α ρ ά θ ρ ο υ κ α ὶ τ ο ῦ τ α ρ-*

καὶ κατὰ τοῦ βαράθρου καὶ ταρτάρου ἐς τὸν ὄλεθρον
ἥκειν καὶ κατορωρύχθαι σταδίους ἀναρίθμους.

τάρου εἰς τόν ... ἀναριθμήτους 21 *ἀναριθμήτους* ABC non sine veritatis specie hos versus extremos totius carminis fuisse suspiceris. nec veri simile magnam partem Archistratei carminis interiisse, cum vix dubitandum videatur quin Athenaeus, si poeta de aliis rebus eadem cura qua de piscibus exposuisset, ubi de singulis cenarum ferculis ipse disputabat eclogas eius citaturus fuerit ad ea pertinentes.

INDEX VERBORUM.